

Ystadi kaland,

avagy Hamlet visszatér Skandináviába

Egy évvel ezelőtt – a körülmények szerencsés együttállása folytán – a Weöres Sándor Színház *Hamlet* című produkciójával vendégszerepelt a Svédország déli csücskén található Ystad város színházi fesztiválján. A rendezvényen – 2015. augusztus 19–23 között – nyolc előadás vett részt; a legjelentősebb közülük a Globe Színház Shakespeare: *Sok hűhó semmiért* c. darabja volt. Talán furcsának találják, hogy ennyi idő elteltével írom le ennek a „tájékoztató” tapasztalatait, de az emlékek még frissek, viszont már kialakult az a kellő távolság az eseményektől, ami objektívebbé teszi a beszámolómat.

Általános tapasztalat, hogy amikor egy előadást kimozdítunk az otthonából, szembetalálkozunk egy csomó problémával, amit meg kell oldanunk, s amelyek valójában függetlenek a befogadó hely színvonalától vagy a térképen elfoglalt helyétől. Persze, ha külföldre utazunk, ráadásul egy fél kontinensen és a tengeren is át kell kelni, akkor tovább bonyolódik a helyzet.

Nézzük azokat a kérdéseket, amelyekre még a szerződés aláírása előtt választ kell találnunk.

→ Lehetséges-e az előadást az adott helyszínen elfogadható technikai színvonalon megvalósítani? A játéktér létrehozható-e úgy, hogy nagy átalakításra ne legyen szükség? Egy vendégjátéknál, idegen környezetben az eredeti előadás reprodukciójánál mindenki arra törekszik, hogy a lehetőségekhez képest ez a közönség is ugyanazt az élményt kapja, mint az otthoni.

→ Ha a játéktér létrehozható, akkor meg kell nézni, hogy milyen a többi technikai körülmény? A világítás, a hang- és videotechnika megfelel-e az elvárásainknak? Esetleg kiegészítésre van szükség?

→ Mennyi idő áll a produkció rendelkezésére az építés, próba, előadás, bontás végrehajtásához?

→ Mekkora és milyen járműpark kell a produkció utaztatásához?

→ Milyen szakemberekre van szükség az előadás kiszolgálásához? Hány főnek kell utaznia?

→ Mennyibe kerül a fent felsoroltak megvalósítása, és ki biztosítja az anyagi erőforrásokat?

→ Esetünkben még egy kérdés megválaszolására is szükség volt. Hogyan fogja megérteni a svéd közönség a magyar nyelvű előadást? Szerencsére a svédek közül sokan beszélnek angolul, így az angol nyelvű vitetett feliratozás mindenki számára elfogadható kompromisszumot jelentett.

► Az Ystad Városi Színház

Az előzetes egyeztetés során elküldték nekünk a befogadó hely alaprajzát, és hozzá a technikai leírást is. Nagy segítséget jelentett, hogy a színház honlapján egy olyan linket is találtunk, amelyre rákattintva virtuálisan bejárhatuk a színpadot: <https://www.google.se/maps/@55.427724,13.8181751,3a,75y,71.46h,45.21t/data=!3m7!1e1!3m5!1ssBYg3of4TPwAAAA-GOvLHnQ!2e0!3e2!7i13312!8i6656!6m1!1e1>

A Weöres Sándor Színházban, a Márkus Emília teremben a darab egyoldalas nézőtérrel volt berendezve, és ez volt talán az egyetlen egyezés a mi termünk és az Ystadi Színház színpada között. Nálunk a nézőtér a játéktérhez képest emelkedik, és nincsen semmilyen elválasztó keret, Ystadban pedig egy „klasszikus” barokk kulisszás színpad található, 7,6 méteres színpadnyílással, ahova el kellett helyezni a 13,5 m széles díszletet. A darab képi világa és játéktípusa is a modern skandináv krimiket idézi, így a minimál designú sík falak közül néhány kihagyásával sikerült egy kisebb, de használható játéktérrel összehozni. Az átalakításban – a színpadmesteren kívül – természetesen a tervező is részt vett. Azt már előzetesen leegyeztettük, hogy a patkó alakú nézőtér legelőnytelenebb helyeire nem adnak el jegyet.

Az előadásban is kellett változtatásokat végrehajtani, mert az itthoni körülmények között az egyik szereplő szinte végig kerekesszékekben játszik, de Ystadban nem volt hely a díszlet mögött ehhez. Ekkora átalakításokat a darabban már a rendező hajt végre. Szerencsére Czukor Balázsnak minden felmerült problémára sikerült megoldást találni.

Ezzel el is érkeztünk a második kérdésünkhöz: Mennyi idő áll a rendelkezésünkre? Azt tudtuk, hogy a díszletet csak az előadás napján építhetjük fel, mert előző nap egy kubai balettprodukciónak kell a színpad, éjjel pedig a színház műszaki dolgozói pihennek. Ez egy többnapos fesztivál esetében érthető is, főleg, ha azt is figyelembe vesszük, hogy a teljes műszak három főből állt, de a színpadmester érkezésünk előtt egy gyengébb infarktuson esett át. Viszont mi sem tudtuk a teljes létszámú műszaki gárdánkat utaztatni. Így aztán kevesebb embernek

► Világítási tartók leeresztve

kellett egy kisebb díszletet egy új helyen felállítani. Ezért minden hadra fogható férfiember a műszakból segített a díszletállításban. Természetesen az előzetes tervek, az elmélet és a gyakorlat között mindig van valamekkora eltérés, ez esetünkben kb. 6 métert jelentett!

A tervek szerint a rekvizitumokat és a nagyobb személyes csomagokat szállító teherautó már előttünk megérkezik a színház rakodórampájához, így amikor a vendéglátóink a malmói repülőtérrel a színházhoz fuvaroznak bennünket, hozzáférünk majd a táskáinkhoz. A valóságban a kamionnak nem sikerült elérnie a tervezett kompot, így csak éjjel 11-kor parkolt le a rámpa közelében. A kubai balettelőadás kilenc órára befejeződött, hamar felszabadult utánuk a színpad, így akár munkához is láthattunk volna, de a mi autónk még sehol nem volt. Az éjszakai építés eleve meghiúsult volna.

Szerencsések voltunk, hogy már előzetesen tudtuk, hogy a svéd munkaszervezés miatt nem dolgozhatunk, így az első napot az utazásra és a környék megismerésére szántuk. Reggel kellemetlen meglepetésként ért minket, hogy a szükséges állásidők miatt a teherautó nem mozdulhatott meg, mert akkor nem indulhatott volna haza a visszapakolás után. Na, ebből adódott a 6 méter különbség. Így ahelyett, hogy a kiegyenlítő lejtőn felsétáltunk volna a platóról a színpadra, sokkal nehezebben tudtunk kipakolni. Minden elismerésünk a két helyi hangosító, világosító kollégának, akik teljes természetességgel álltak be segíteni, pedig ez nem volt könnyű munka. A dolog pikantériája, hogy az egyik kolléga hölgy volt, a másik pedig egy lengyel úriember, aki néhány éve dolgozott a színháznál, és hozzánk hasonlóan nagyon keveset beszélt angolul. A kitűzött ütemtervet

► Öltözőrészlet mosdóval és pissoirral

a díszletépítésre azért mégis sikerült tartani, gyorsan meglétt a helye mindennek.

Az otthoni körülmények között a friss és kipihtet világosítók ilyenkor állnak neki szerelni, majd – már a díszítők nélkül és még a kellékes előtt – viszonylag sötétben nekikezdenek lámpát állítani.

Itt a szokásos nehézségek mellett megjelent az „itt csak ennyi reflektor van, az sem olyan mint otthon, és nem is ott van, ahol szeretném”, és azzal is meg kellett küzdenünk, hogy a nagyon segítőkész helyi kollégákat egymás kezéből rángattuk ki. Szegény Míczlaw még be sem tudta fejezni azt a munkát, amire megkértük, már kapott is két másikat. A legneuralgikusabb kérdés a felirat vetítése volt. El kellett dönteni azt, hogy honnan, hová és mivel vetítsünk. Végül is a legkisebb rossz megoldás az lett, hogy az előfüggöny vonalában, egy fekete „szuffita függönyre” tudtunk jó méretű és látható, fehér feliratot vetíteni egy nagy teljesítményű projektorral. Így nem zavart bele az előadás összképébe, de a nézőknek az olvasáshoz nagyon meredeken felfelé kellett nézni. Az már csak adalék, hogy az előre elkészített feliratokat egyenként át kellett alakítani, hogy passzoljanak a rendelkezésre álló vetítőfelülethez. Ezt a mi színházunk produkciós menedzsere végezte, aki tolmácként is segített bennünket, a vetítést pedig az angolul szintén jól beszélő rendezőasszisztens hangolta össze az előadással.

Hangtechnikailag a *Hamlet* nem túlságosan bonyolult előadás, a telepített hangrendszer pedig jó minőségű, logikus felépítésű volt. Ráadásul a hangpult Yamaha M7CL, amit otthon is használunk. Így a hangosító, Szalacsy Tamás viszonylag nyugodtan haladt egyedül is a feladataival. Persze az okozott némi problémát, hogy rendezői kérésre a valóban szűk színpadnyílásba telepített fronthangfalakat le kellett →

► A nézőtér balkonjai világítási pozíciókkal

► Szalacsy Tamás hangosító a projektorunkat szereli

→ szerelni... A két D&B láda tényleg nem volt ott szerencsés helyen, de akkor min fognak majd megszólalni a bejátszások és a telepített határfelület-mikrofonok? Szerencsére a klasszikus teremkialakításhoz egy valóban jó akusztika társult, így a nyitva hagyott zenekari árokból is jól szólt a hang.

Mindeközben haladtunk a világítással is. Az általunk hozott, díszletre szerelt világítótestek bekábelezése után nekiálltunk a fényvetők beállításának. Természetesen már előzetesen végiggondoltuk, hogy melyek azok a fényhatások, amelyek kihagyhatatlanok, és melyek azok, amiken lehet egyszerűsíteni. Rendezői kérésre kihagytuk a két fénycsöves armatúrát, amit rivaldaként használtunk. Itt a klasszikus nézőtéri elrendezés miatt valóban rontották az összképet, viszont az általuk adott kellemetlen, hideg fény jól szolgálta volna itt is több jelenet hangulatát. Szerencsére minden lényeges reflektornak sikerült megtalálni a megfelelőjét Svédországban is, úgyhogy kissé csapzottan, de még mindig a tervezett időrend szerint láthattunk neki a következő feladatoknak. A fénypultunkat magunkkal vittük, így nem a nulláról kellett kezdeni a programozást, elég volt a „patchelést” megcsinálni, és azokat a jeleket kitörölni, amelyek feleslegessé váltak a megváltozott díszletben. Gyors ebédszünet (hagyományos svéd húsgolyó, amit az IKEA-ból már ismertünk) után elkezdődött a próba. Így az elkerülhetetlen világítás-korrekciókat már a színészekkel együtt tudtuk elvégezni. Szerencsére jutott erre is idő, és utólagos reflektorszerelésre, állításra már nem volt szükség. A fénypultot Boros Dániel kollégám kezelte.

Az előadás sikeres volt, a közönségnek tetszett, nagy tapsal jutalmazták a társulatot.

A bontás és rakodás gyorsan, összehangol-

▶ A vezérlő a projektorral

tan történt, most már közvetlenül a kamionra pakolhattunk a színpadról. Ha a különbséget zongorázni lehetne... Mindez itthon is történhetett volna, hiszen minden „tájéolás” többé-kevésbé így zajlik. A nagy különbség a két ország eltérő színházi struktúrájában van.

Svédországban csak néhány „állami” színház van, állandó társulattal, a többi játszóhely befogadó színházként működik, magán- vagy alapítványi fenntartásban, ahol esetleg saját produkciókat is létrehozhatnak. Ystad város színháza is ilyen, egy közösség működteti alapítványi formában, rendkívül színes és sokszínű kínálattal, amiben a dzsesszfesztiváltól a színházi előadásokig sok minden előfordul. A település Svédország déli csücskén található, tengerparti kikötőváros egy viszonylag sík mezőgazdasági vidéken, kevesebb mint 20 000 lakossal. Az 1800-as évek végén, magántökeből felépült a neoklasszicista megjelenésű színház. Az épületet sikerült szinte eredeti állapotában megőrizni, illetve visszaállítani azt, amire az üzemelte-

tők rendkívül büszkék. Mindezt ők mesélték el akkor, amikor a repülőtérrel eluvaroztak bennünket személyautóikkal a színházhoz. Érdekes emberekkel ismerkedhettünk meg. Azt az autót, amiben én is utaztam, az Oslói Opera nyugálományba vonult igazgatója vezette, aki most önkéntesként segíti városa kulturális életének szervezését. Így a teljesen profi, de nem főállású stáb mellett elég néhány állandó dolgozó, akik ellátják a napi üzemmenetet. Ez még önmagában nem lenne különleges, de éves szinten összesen 40 000 nézőt szolgálnak ki!

A színházban megvan, és jelenleg is használható a komplett kulisszás díszletrendszer, amely elfoglalja a rendelkezésre álló minimális méretű raktárakat. A modern kornak annyi engedményt tettek, hogy négy állandó világítási tartót alakítottak ki a színpad fölött, és amennyire a műemlék jellegű épület engedte, létrehoztak nézőtéri világítási pozíciókat is. A vezérlőpultokat a földszinti nézőtér végén egymás mellett, azzal egy térben helyezték el.

Magyar Állami Operaház - Fotó: Nagy Attila

A Gépber Színpad LED falakat már a Magyar Állami Operaházban is használják!

A színpad és, ami mögötte van!

gépber színpad

www.gepberszinpad.hu

► Csatunk és vendéglátóink

Elmondásuk szerint hazájukban nincs olyan műemlékvédelmi előírásrendszer, mint nálunk, tehát az eredeti állapot megőrzése nem rájuk kényszerített feladat. Persze elsőre furcsa a nézőtéri folyosókon a görbült, „erősen rusztikus” fenyőpadlózat látványa, amit csak középen takar egy vörös futószőnyeg. A padlózat nemcsak elüt az épület külső és belső megjelenésétől, hanem mozog és nyikorog is. A nagyméretű és teljesítményű projektort, amivel végül is a feliratokat vetítettük, egy gördíthető állványon a legfelső páholsor folyosóján helyeztük el, és egy klasszikus vetítőlyukon keresztül „látott be” a terembe. Félő volt, hogy egy óvatlan néző egyszerűen ellökheti, vagy a padló bizonytalansága „mozgóvá teszi” az állóképet. Szóval ez nem volt a legüzembiztosabb megoldás. A legfelső nézőteret valószínűleg ritkán használják, mert az oldalt szó szerint fapados, és a láthatóság itt erősen korlátozott.

Az eredeti padlózat természetesen a színpadon is megmaradt. Az egyeztetés során nem kérdeztünk rá a padlóhoz rögzítés módjára, ezért vendéglátóink nem örültek, amikor megpillantották kezünkben a behajtókat és a facsavarokat. Tanulság: hiába van fenyőből a színpadpadló, nem biztos, hogy örülnek, ha csavarokat hajtunk bele... ☺

A kiszolgálóhelyiségeknek a színpadhoz közel sikerült helyet találni, ezek jellemzően öltözők, a világosító-, hangosítóraktárak már egy lifttel közelíthetőek meg. Az öltözőben ér bennünket a következő meglepetés, a berendezés a szokásos tükrös asztalon és székeken kívül egy hűtőszekrényből, mosdóból és egy pissoirból állt!!! Így, egymás mellett, az öltözővel egy térben, ami közvetlenül a színpadra nyílt.

A kulisszás színpad mozgatórendszerét sajnos idő hiányában nem nézhettük meg, pedig ez igazi kuriózum lehetett volna! De a kikötő, a

homokos strand, a gyönyörű városka sok egyéb látnivalót kínált. Szállásunk 500 méterre volt a tengertől, amit érkezésünk után közelebről is megnéztünk. És akkor ismét egy különbség! Az őslakosok szerint ennyire meleg még soha nem volt a tenger, de a meleg fogalmáról is bizonyosodott, hogy erősen kultúrafüggő. Természetesen készültünk fürdőruhával, de amikor mi a tengerél voltunk, a fürdőruháink a teherautóban még a kompra vártak. Mivel rajtunk kívül szinte senki más nem volt a strandon, a bokszeralsó pedig szinte teljesen megegyezik a mostani fürdőnadrágokkal, így megmártóztunk az elméletileg 20 fokos Balti-tengerben. Mindezt kolléganőink irigykedve szemlélték... Fürdőzésre több alkalomunk már nem volt, hiszen a második nap az előadás jegyében telt. A harmadik nap reggelén volt még némi időnk elbúcsúzni a hajnali tengertől.

A reptéri transzfer ismét személyautóval történt, az út mentén Niels Holgerson szobra búcsúztatott bennünket. Ha Ystad neve ismerősen cseng, az nem a véletlen műve. Széles körben ismert a *Wallander* című skandináv krimisorozat, amelyben a főszerepet a híres angol színész, Kenneth Branagh játssza, aki több Shakespeare-dráma filmváltozatát is megrendezte, köztük a *Hamlet* is. Szóval így érnek össze a dolgok: a szombathelyi *Hamlet* borongós, modern kriminek álcázva hazatért Skandináviába... (tudom, hogy nem Dánia, de azért legalább a környéke! ☺)

Ez az előadás Szombathelyen már nincs műsoron, de egy hazai vendégszereplés során a címszereplő, Bajomi Nagy György a *Hamlet* alakításáért átvehette a Gábor Miklós-gyűrűt!

SIMON OTTÓ

fővilágosító, hangtárgvezető

VARI-LITE

chromasound

Vari-Lite magyarországi kereskedelem és szerviz
bővebb információ: info@chromasound.hu

SHURE™ ULX-D A PESTI MAGYAR SZÍNHÁZBAN - INTERJÚ

„Huszonhét ezerrel több néző mint az előző évben. Sokkal több zenés előadás, 5 év alatt az egész hangtechnikai rendszert felújítottuk, kezdve a vezeték nélküli rendszerrel, a SHURE ULX-D-vel.” - Mohai Györggyel, a Mohai Audio Kft. tulajdonosával, és Kerekes Andrással (Gömbi) a Pesti Magyar színház hangtárvezetőjével beszélgettünk egy nyári délután a színházi évad végén.

- Mikor és hogyan kerültek kapcsolatba a hangtechnikával?

Gömbi: „Nálam egyszerű a helyzet, én elkezdtem basszus gitározni tanulni és a tanárom kérte, hogy menjek el vele és segítsék neki összerakni a cuccát. Elkezdtem road-olni és így kerültem a hangtechnikai eszközök közelébe és nagyon megtetszett ez a világ és benne ragadtam.”

Gyuri: „Én már gimis koromban kezdtem el ezzel foglalkozni. Gimnázium után elvégeztem a Magyar Rádió hangtechnikusi tanfolyamát, jártam a Kőbányai Zeneiskolába ének szakra, aztán 2007 körül meghirdették a Színművészeti Egyetemen az egyetemi szintű hangmester képzést... Ez egy út, amit 15 éven keresztül csinál az ember aztán eljut valahova.”

- Mióta vagytok jelen a Pesti Magyar Színházban?

„2012. szeptemberi évadtól vagyunk itt, a Mohai Audio mint cég üzemelteti a Pesti Magyar Színház hangtárát. Első komoly színházi munkánk a 2009-es budaörsi Passió volt. Ott csöppentünk bele ebbe a világba.”

- Milyen szinten vesztek részt a színház életében?

„Akkor tudsz mindenről, és tudsz választ adni akár a művészeti titkárságnak vagy a menedzsmentnek, ha képben vagy a napi dolgokban. Én igyekszem a színház életébe befolyni napi szinten, muszáj a folyamatos jelenlét.”

- Volt meghatározó darab az idei évben?

„A Muzsika hangja mindenképpen, ott 32 portot használtunk. A Sugar „van aki forrón szereti” ahol szintén hasonló számú port illetve nagyzekekar volt.”

- Hol találkoztatok a SHURE ULX-D-vel először?

„Muszáj naprakésznek lennünk az új technológiákkal, hiszen a Mohai Audio-ban is folyamatos a fejlesztés. Ugye, mi színházon kívül is dolgozunk és az első munkánk az ULX-D-vel egy nagy kereskedelmi televízióban volt. Mindenképpen egy digitális technológiával működő rendszert kellett, hogy találjunk. Teszteltünk más gyártók hasonló rendszerét is, de az óriási ár szakadék miatt, illetve a kiváló RF átvitele és hangminősége miatt esett erre a választás. Később itt, színházi installációban sem volt kérdéses a rendszer választása.”

- Itt a színházban, milyen konfigurációban használjátok?

„3 éve volt az első része a beszerzésnek, azóta folyamatosan fejlesztjük a rendszert. ULXD4Q négycsatornás vevőkkel dolgozunk, UA845 antennajel osztó, két UA874-es lapantennával. 24 db ULXD1-es zsebadóval és pár darab kéziadóval rendelkezünk.”

- Mik a főbb előnyök a rendszerrel kapcsolatban?

„Úgy érzem, hogy a SHURE Wireless Workbench 6 használata az egyik fontos dolog a színház életében, egy zárt, belső strukturált hálózatot alakítottunk ki neki, mind vezetékes és vezeték nélküli formában. Minden darabnak külön showfile-ja van a port nevekkal, gain és egyéb beállításokkal. A mikrofonosok iPad-en vagy laptopon figyelik a zsebadók állapotát, előadás alatt és a próbákban is természetesen.

A nagy előnye, hogy más gyártók mikrofonrendszerei is megtalálhatók a szoftverben, ezáltal hozott eszközök, vagy kinti helyszínek esetén megkönnyíti a frekvencia tervezést, főleg nagyobb csatornaszám mellett. A vevő oldali gain-ezés lehetősége is megkönnyíti az életünket. A „group-scan” funkció a gyors helyszíni frekvencia keresést segíti, amit 32 csatornával próbáltunk és remekül működött. A gyors elemcsere lehetőség mellett a „power lock” funkció is hasznos, nálunk ez a funkció folyamatosan be van kapcsolva. Az elem behelyezésével kapcsoljuk ki be a zsebadókat.”

További információért forduljon hozzánk bizalommal!
info@eurhythmicshu - www.eurhythmicshu

- Hogyan viselik a zsebadók a mindennapos igénybevételt, volt e már leejtés, leesés? Bármilyen érdekes történet?

„Többször, rendszeresen. Többször természetesen a színészek nem számolnak be, maximum mi vesszük észre a mechanikai sérülést. De nagyon jól bírja a gyűrődést: a fém robusztus ház hozza a várt minőséget. Érdekes történet, hogy egyszer egy színész úgy gondolta, hogy nem vesz fel mikroportot, hanem a fémhéműjében helyezi el a zsebadót. Ennek egy szervizelés lett az eredménye, természetesen.”

- Milyen tapasztalatok vannak a gyári akkumulátorral kapcsolatban?

„Teszteltünk SHURE SB900-as akkumulátorokat és a későbbiekben tervezzük is bővíteni ezzel az itteni rendszert. De az előbb említett kereskedelmi televízióban 3 éve használják, kifogástalanul. Ami nagyban megkönnyíti a technikus kollégák dolgát, tekintve, hogy percre pontosan mutatja az állapotát. Akkumulátorral ráadásul több mint 10 órát is képes üzemelni a rendszer.”

- Ezek szerint AA-s elemekkel használjátok őket. Üzemidő tekintetében mit tudsz elmondani?

„Igen, a „sárga elemmel” használjuk őket, 8-9 óra folyamatos működést biztosít 10mW adóteljesítmény mellett. 1mW-os adóteljesítménnyel szinte semmit se merül az eszköz, természetesen ezt csak próbákban szoktuk használni.”

- Van-e DANTE kompatibilis eszköz a színházban az ULX-D-n kívül?

„Természetesen, a színházban és a tv-ben installált vevők is mindegyike DANTE-n kommunikál a keverőpultokkal.”

- A „bodypack frequency diversity” módot használtátok-e valamikor, illetve az AES256-os titkosításra volt, hogy igény merült fel?

„Egyelőre még nem. Ezek is nagyon hasznos funkciók, de nem feltétlenül színházi környezetben.”

- Volt pozitív visszajelzés a színészek részéről, az új rendszer beüzemelése után?

„Abszolút! Az a fajta rettegés ami a korábbiakban teljesen jellemző volt a színészek körében, hogy bármikor tönkremehetett vagy kihagyhatott egy port – ez az elmúlt 3 évben teljesen elmúlt. Mikroport hiba – mint jelenség – az elmúlt 3 évben konkrétan nem volt. A mikroport az ő szemükben egy üzembiztos eszközzé vált, ami nagyon fontos.”

- Szerintetek, mi a legfontosabb és legnagyobb dolog a SHURE ULX-D rendszerben?

„Hangmérnöki szempontból a hangja: lineáris átvitele van, jó a dinamikája, felhasználói szempontból a kezelhetőséget szeretem nagyon. Rendszermérnöki szempontból azt, hogy a zsebadóban van az A/D a hangfalban pedig a D/A konverterünk és végig egy, egységes digitális láncunk van. Nagyon kompakt és felhasználóbarát vezeték nélküli rendszer.”

